

[Stegger Nielsen.]

Tider, hvor vi overalt, hvor det er muligt, maa tænke paa at hjælpe, hvor hjælpes kan, saa at de paagældende kan faa deres Produktion saa rentabel som muligt. Der sidder mange mindre Landbrugere rundt omkring i Landet, ikke mindst her paa Sjælland, der har foretaget netop saadanne Grundforbedringsarbejder, som den højtærede Minister omtalte, nemlig Dræningsarbejder, der ifølge Jordbundens Beskaffenhed har vist sig at virke meget langsomt, saa at jeg synes, de i høj Grad maa have Krav paa at opnaa Ligestilling med Hensyn til Afdragsfrihed for deres Laan, selv om de hører til de tidligere Laantageres Kreds. Naar Sogneraadet garanterer for Halvdelen af det eventuelle Tab, kan jeg ikke se rettere end, at Risikoen derved er borttaget. Jeg maa da mene, at der kun er de administrative Vanskeligheder tilbage, og de maatte, synes jeg, da det her alene drejer sig om et Retfærdighedsspørgsmaal, kunne overvindes. Jeg vilde derfor have ønsket, at Ministeren kunde have udtalt sig noget mere imødekomende paa dette Punkt. Vi fra vor Side maa ved denne Behandlings Slutning stille Forslag om en kort Udvalgsbehandling for nærmere at faa klaret, hvori disse Administrationsvanskeligheder består.

Frøkjær: Jeg vil gerne støtte det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) i hans Opfordring til den højtærede Landbrugsminister om ogsaa at indrømme Afdragsfrihed for de Landmænd, som har faaet Grundforbedringslaan. Den højtærede Landbrugsminister siger, at det vil volde store Vanskeligheder, men Vanskeligheder er jo til for at overvindes, og jeg synes ogsaa, det vil være vanskeligt for de Mænd, som har faaet Grundforbedringslaan, at forstaa, at de nye, der kommer til, kan faa længere Afdragsfrihed, medens de ikke kan faa det. Jeg tror, at hvis den højtærede Landbrugsminister vilde stille sig velvilligt, kunde disse Vanskeligheder nok overvindes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stegger Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 142 af 28. April 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 543).

Formanden: Sagen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 142 af 28. April 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord. Lovforslaget gaar ud paa at gennemføre to Ændringer i den gældende Lov om Opnaaelse af Akkord. Det har under Arbejdet med Lovens Gennemførelse i Praksis vist sig, at der er et Par Punkter, som voldrer nogle Vanskeligheder med Hensyn til at faa det mest mulige ud af Loven. I øvrigt kan det siges, at Loven ude omkring virker i høj Grad fremmende for Gennemførelsen af Akkordordninger. Der er allerede gennemført mange, og der er en Mængde Akkordordninger under Arbejde. Men der er, som sagt, et Par Omraader, hvor man mener, at nogle mindre Ændringer vilde have sin store Betydning. Det har saaledes vist sig, at det Beløb, der stilles til Raadighed som Akkordlaan til de enkelte Landmænd, er for lille, navnlig for de mindre Landbrugeres Vedkommende. I den gældende Lov er det fastsat til at være indtil 10 pCt. af Ejendomsskylden, dog ikke over 8 000 Kr. Men naar der er Tale om mindre Landejendomme, viser det sig at være vanskeligt at faa disse 10 pCt. af Ejendomsskylden til at strække til, idet Kreditorerne meget lettere kan stille sig afvisende overfor Ejeren af en lille Ejendom og overtage den, selv om det kan se ud til, at de kan tabe lidt Penge paa den, end overfor de store Ejendomme, hvor Risikoen er meget større, og derfor er der større Tilbøjelighed til at gaa ind i Akkordordninger for de store Ejendomme end for de smaa paa Grundlag af det Beløb, der i Loven er afsat til Akkordordning. Det foreslaas derfor at forhøje Beløbet med 400 Kr. i alle Tilfælde, dog saaledes, at man ikke